

A Bodeni-tóról kanapé-turistáknak és felfedezőknak

Stein am Rhein

Az, hogy a Bodeni-tó környéke egyre népszerűbb úti cél a magyar turisták körében, nagyban köszönhető Bagó Tündének és férjének, Szalai Krisztiánnak. Tünde és orvos férje 5 éve élnek a tó németországi partján és utazási élményeikről nemrég könyvet jelentettek meg „A Bodeni-tó – Több mint útikönyv” címmel.

Szöveg: Kaprinyák Nikolett

Fotó: dr. Szalai Krisztián

Az első magyar nyelvű útikönyv igazi élménytár, hiszen megírásakor nem a lexikális ismeretanyagok összegyűjtése volt a cél, sokkal inkább a személyes benyomások, tapasztalatok átadása. A könyv születésének körülményeiről, a Bodeni-tó kínálati lehetőségeiről a szerzővel, dr. Bagó Tündével beszélgettünk.

– Emlékszik még arra a pillanatra, amikor megfogalmazódott önben, hogy a lakóhelyükről könyvet kellene írni? Egyál-

talán hogyan jutott el a művelődésszervező/jogász szakmától az írói álmok felé?

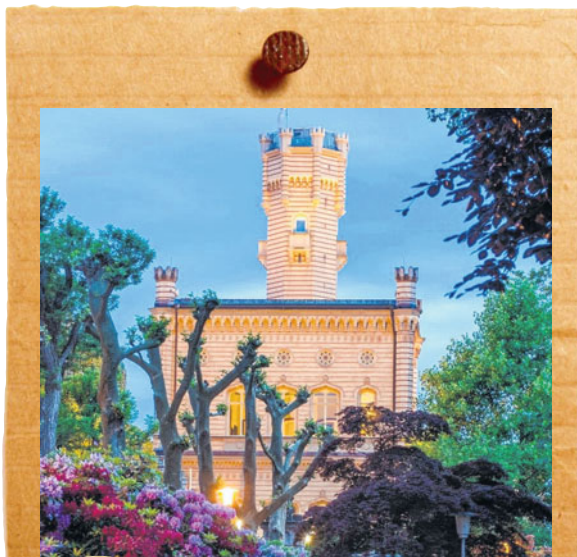
– A konkrét pillanatra nem, mert azt hiszem, ez egy folyamat eredménye volt. Az új lakóhelyünk felfedezésének folyamata. Öt évvel ezelőtt költöztünk a Bodeni-tóhoz a férjemmel. Mindketten imádunk utazni, kirándulni, s egy percre sem volt kérdés, hogy be kell járnunk a környéket. Az már nagyobb kérdés volt, hogy mit is találunk majd itt. Magyar nyelvű útikönyvet nem tudtunk segítségül hívni, mert nem volt, s jelenleg is csak az enyém van a régióról. Egy gyermekkori kirándulásom alkalmával azonban már láttam olyan helyeket, mint a Mai-

nau virágsziget vagy Konstanz városa, és amikor ezeknek kezdtem utánanézni, akkor sorra újabb és újabb érdekességekre bukkantam. Rajna-vízesés, Zeppelin Múzeum, a világörökség részét képező Reichenau és Pfahlbauten. Minden hétvégén s szabadnapon jártuk a vidéket, a felfedezések újabb felfedezésekhez vezettek. Közben én már írtam a blogomat, „Az élet sója” blogot, ahol pár dologról be is számoltam. Krisztián, a férjem másik hobbija a fényképezés, számos kiállításon van már túl, s mindig ő készíti a fotókat a blogomra is. Pár hónap kirándulgatás és néhány magyar vendég elvarázsolása után jött egyszer csak az ötlet, hogy ezt a sok élményt, sok fotót rakjuk bele egy útikönyvbe, hiszen csodás a vidék, meg kell ismerniük a magyaroknak is.

Mintha velünk utaznának

Maga a könyv öt évig készült, ebből három év volt az írás, amikor már tudatosan, azzal a céllal is mentünk, hogy a kirándulásból olyan élmény-

beszámoló születik majd, ami a könyvbe kerül. A célcsoportra én azt szoktam mondani, hogy azok, akik szeretnek új tájakat, vidékeket felfedezni, s az aktív utazások kedvelői, de a könyv szól a kanapén utazóknak is, s ezt most itt teljesen pozitívan értem. Sokan a blogom olvasói közül írnak nekem e-mailt, hogy ők ugyan nem tehetik meg, hogy utazzanak, de általam nagyon szeretnek a kanapén utazni. Élvezik az élménybeszámolóimat, s Krisztián fotóit. Az aktív utazások kedvelői alatt pedig mindazok értendők, akik szeretnek kerékpározni, túrázni, szeretik a múzeumokat s a városi sétákat is.

Langenargen

turisták körében, látsz esetleg ebben változást, amióta a környéken éltek?

– Óriási változás ment végbe az elmúlt években ebben a tekintetben szerintem. Az első cikkemet valamikor 2013–14 körül, amely a tóról szólt, alig olvasta 100–200 ember a megjelenésekor. Később egyszer ránéztem a statisztikájára 2016 végén, s azt láttam, hogy több tízezer ember olvasta már, anélkül, hogy bárhol hirdettük volna. Ennek a háttérben az is áll, hogy az elmúlt 3 évben rengeteg magyar kezdett el dolgozni Dél-Németországban, s ők – ahogyan én is – rájöttek, hogy milyen fantasztikus környékről van szó, elkezdtek felfedezni a szabadidejükben, megmutatták a látogatóba érkező rokonaiknak is. A könyvbemutatók az ország különböző pontjain voltak és nem volt olyan hely, ahol ne akadt volna 1–2 olyan, általunk nem ismert ember, aki azért jött el, mert egy rokona a tónál él, s mindig volt pár olyan is, aki már járt a tónál. Szerintem a Bodeni-tó egyre népszerűbb a magyar turisták körében.

Mindenkinek lesz kedvence, aki ellátogat ide, mert sokféle város van a tó körül.

Mint a mesében

– Több ország osztozik a tavon, mi a legnagyobb különbség az osztrák, a német és a svájci oldal között?

– Az osztrák és a német oldalon nagyobb a nyüzsgés, több a turista. A belföldi turizmus igen jelentős. Itt van több nagyobb város, s szerintem innen kémlelni a tavat azért is csodás, mert háttérben ott vannak az Alpok vonulatai. A svájci oldalon nagyobb a nyugalom, sok kis apró település, rengeteg épen maradt középkori épület, vár, kastély, lakóépület található ott. Az árakban is van különbség, Svájc jóval drágább, mint a másik két ország. Ugyanakkor éppen a tó teszi lehetővé, hogy mégis bejárjuk a svájci részeket is. Úgyes szervezéssel kivédhető a svájci drágaság. A német vagy osztrák hotelekben, apartmanokban érdemes megszállni és könnyen át lehet egy-egy napos túra keretében ugrani Svájcba.

Mindenkinek lesz kedvence, aki ellátogat ide, mert sokféle város van a tó körül. Nekem Überlingen az egyik kedvencem, nagyon békébeli a hangulata. Olyan érzés a promenádon sétálni, mintha a békés XIX. századba csöppennénk. Nagyon szeretem még Bregenzet és környékét, a találkozások és a meglepetések városa. Nem gondolná az ide látogató turista, hogy három nap is alig lesz elég Bregenz és a szomszédos Dornbirn, valamint a közöttük található dombság felfedezésére. A legtöbb turistát a régió központja, Konstanz vonzza és a svájci kisváros, Stein am Rhein, amely olyan, mintha egy mesekönyvet lapozgatna valaki.

Lindau

Lexikon helyett élménytár

– A könyv stílusa olvasmányos, sokszor mintha regényt olvasnánk, ugyanakkor sok a hasznos, tényszerű információ is benne. Tudatosan törekedtek arra, hogy ebben egyensúly legyen?

– Igen, mert nem lexikonszerű útikönyvet szerettünk volna írni, hanem egy élménytárat – ahogyan az egyik újságíró a könyvbemutatón elnevezte –, amely elegendő információt is tartalmaz ahhoz, hogy az utazó a hónapja alá

Steckborn

csapja és felfedezze a könyv alapján a vidéket. Az élménybeszámolóknak az volt a célja, hogy felkeltse az érdeklődést a vidék iránt, átadja a hangulatokat, érzékeltesse a táj szépségét, a városok sokszínűségét. Ezért is lett a könyv alcíme: Több mint útikönyv. Helyenként pedig elragadott a szépirodalom, amely a másik kedvenc területem az élménybeszámolóknak mellett, s mivel annyi szuper történettel, élettörténettel találkoztunk a tó körül, helyenként beiktattam egy kis elbeszélő, novella stílusú részt is.

– A Bodeni-tó nincs a legnépszerűbb úti célok között a magyar

Cölöpfungal Phalbautenben.